

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CVLXV. Quod Fratres Trinitarii Provinciæ Castellæ, Aragoniæ, & Bethicæ,
aliarumque Provinciarum Redemptionis Captivorum non possint uti Cappa
nigra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Cæterum volumus pariter, ut præsentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel offenſæ.

Dat. P. An. II.
die 8. Jan.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Anulo Piſcatoris, die 28. Januarii 1666. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

CLXV.

Quod Fratres Trinitarii Provinciæ Caſtellæ, Aragoniæ, & Bethicæ, aliarumque Provinciarum Redemptionis Captivorum non poſſint uti Capa nigra.

Edita An. D.
1666.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitus Apoſtolice ſervitutis officio controverſas inter viros Religioſos ortas, ne pacis, fraternæque charitatis ſerenitatem obnubilent, oportunitis rationibus dirimere fatagimus, quæ admodum omnibus mature conſideratis arbitramur in Domino rationi eſſe conſentaneum.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magiſter Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod licet dictus Ordo à S. Dominico fundatus proprio, & peculiari habitu decoretur, nempe tunica, & ſcapulari albis cum capucio pariter albo, & cappa nigra cum caputio item nigro, eamque habitum ſub præſcriptis forma, colore, modo, & diſpoſitione, publicè, & privatim Fratres Prædicatores deſerere conſueverint, alioque ab aliis religionibus diſtinguantur, & ex ſpeciali privilegio decem Romani Pontifices ſel. rec. prædeceſſores noſtri ſeveriſſimè præceperint, ne aliquis ſive ſit in Ordine, ſive extra Ordinem conſtitutus deſerat habitum Fratrum Prædicatorum, aut ita conſimilem, quod propter eum Frater Prædicator credi poſſit, abſque ſpeciali Apoſtolice Sedis mandato addito decreto irritanti, ſi quid in contrarium factum fuerit, & committendo Diœceſanis locorum, ut per cenſuras Eccleſiaſticas, omni appellatione poſſoſita, cum requiſiti fuerint, compellant quemcumque ad eum deponendum prout ex eorumdem prædeceſſorum noſtrorum litteris Apoſtolicis deſuper expeditis conſtare dicitur.

§. 2. Nihilominus Provinciæ Caſtellæ, Aragoniæ, & Bethicæ Ordinis Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum contra tenorem tot Conſtitutionum Apoſtolicarum, imò, & contra uſum majoris partis Provinciarum ſuæ Religionis cum ſuo Capite Miniſtro Generali mutaverit habitum album primitivum ſuæ Religionis, & deſerunt cappas, & caputia nigri coloris in nullo diſſimilia ab illis, quibus utuntur Fratres Prædicatores, præterquam in ſigno Crucis, quod minimè, aut parum diſcernit eos à Fratribus Prædicatoribus, nec facit quin habeantur pro Fratribus Prædicatoribus: contententes uſum cappæ, & caputii nigri coloris ſibi eſſe licitum per modificationem Regulæ factam à rec. me. Clemente Papa IV. prædeceſſore pariter noſtro ſub dat. Viterbii 7. Idus Decembris anni 1267. & per conſeſſionem factam per litteras Pœnitentiariæ Apoſtolicæ ſub pie mem. Pio Papa IV. etiam prædeceſſore noſtro ſub dat. Romæ 5. Nonas Julii Pontificatus ejus anno primo, in quibus (ut aſſerunt) concedatur color brunus in cappis. Et quoniam hoc eſt liberè dictum, quia talis permiſſio non ſolum non reperitur in prædicta modificatione, imò in eadem præcipitur contrarium, quia in illa ſolummodo leguntur hæc verba, Veſtimenta ſint lanæa, & alba, ut conſtat ex regiſtro originali in Archivio Apoſtoli-

co Vaticano exiſtente, & hoc aliàs à ſimilibus rec. Innocentio Papa III. in primitiva Regula diſpoſitum erat per ejus litteras, quarum initium, Operante divinæ diſpoſitionis clementia, datas Laterani 6. kalen. Januarii 1198. Pontificatus ſui anno primo; Et in præcitatis litteris Pœnitentiariæ Apoſtolicæ permiſſitur Provinciæ tantum Caſtellæ uſus brunus coloris determinati illius, nimirum, qui in illis partibus vulgò dicitur, Buriel, in vim cujus aſſertæ permiſſionis, ſive proprio arbitratu, ſive alias prædicti Fratres Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis addiderunt Regulæ, & Conſtitutionibus in locis ubi tractatur de veſtimentis Fratrum aliquas clauſulas, in grave diſtorum Fratrum Prædicatorum præjudicium, & contra diſpoſitionem tot Summorum Pontificum, & ſignanter in Reg. num. 6. §. Veſtimenta ad illa verba, Excepta, & in eodem Text. relato cap. 14. titulo de veſtitu, & honeſtate habitus, & in declaratione ejuſdem Tex. cap. citato §. 2. ad illa verba, Sed in modificatione uſque ad fin. §. & in cap. 16. titulo de ſignis in habitu ponendis. Text. 8. §. primo, ad illa verba, Sed neque cappa.

§. 3. Nobis propterea memoratus Magiſter Generalis tam ſuo, quam totius ſui Ordinis Prædicatorum nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolicæ dignemur. Nos igitur ipſum Magiſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdictionis, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequentium harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes. Hujusmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui rem de mandato noſtro pluries partibus auditis, mature diſcuſſerunt, & examinarunt, conſilio, viſiſque per eorundem Cardinales Brevibus Apoſtolicis, & ſignanter Regiſtro Originali litterarum prædicti Clementis IV. prædeceſſoris, quarum initium, In Ordine veſtro, ſub Dat. Viterbii 7. Idus Decembris 1267. Pontificatus ſui anno tertio, necnon privilegii, ſcripturis, & inſtrumentis hinc inde exhibitis, aliſque videndis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, & declaramus non licere Fratribus Trinitariis, tam dictarum, quam aliarum quarumcumque Provinciarum uti cappa niſi albi coloris, excepta tamen Provincia Caſtellæ, in qua ad præſcriptum litterarum Pœnitentiariæ Apoſtolicæ memorati Pii Quarri prædeceſſoris ſub Dat. Romæ 5. Nonas Julii Pontificatus ejus anno primo, licere uti cappa coloris brunus ejus nimirum qui in illis partibus, vulgò dicitur Buriel, non autem nigri coloris, & ad tenorem præſentium litterarum corrigendas eſſe Regulam, & Conſtitutiones dicti Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis reſpectivè in locis, textibus, capitulis, & declarationibus in quibus tractatur de veſtimentis Fratrum.

§. 4. Ut autem earundem litterarum executioni firmius conſulatur, auctoritate prædicta committimus, & injungimus Ordinariis locorum, ut quoties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum fuerint reſpectivè requiſiti, ſeu quilibet eorum fuerit requiſitus, Fratres dicti Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis, qui cappam nigri coloris, ſeu alia contra præſentium litterarum formam deſerere præſumpſerint, ad ipſam deponendam per cenſuras Eccleſiaſticas, aliaque juris, & facti remedia, omni appellatione poſſoſita (invocato etiam quatenus opus ſit brachii ſecularis auxilio) per ſe, vel per alios dicta auctoritate cogant, & compellant, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate

Executores
deputat.

Con-

Decretum
irritans.

Congregationis prædictorum Cardinalium.

§. 5. Decernentes ipsas præsentēs litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, & dicto Ordini Prædicatorum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
derogat.

§. 6. Non obstantibus in contrarium deductis, etiam speciali expressione dignis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, ejusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis flatutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. II.
die 8. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 8. Februarii 1666. Pontificatus nostri Anno undecimo.

CLXVI.

Bulla, seu Literæ Decretales Canonizationis Sancti Francisci de Sales Episcopi Genevensis.

Vide ad Constit. 55. hujus Pontif. in qua habetur Canonizatio S. Thomæ de Villanova Archiepiscopi Valentini.

Edita An. D.
1666.

ALEXANDER EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ecclēsia Catholica, et si compluribus munita præsidis, firmata propugnaculis, & armata militibus Inferorum insulantium portas non reformidat; eo tamen post Christi merita potissimum sustentatur auxilio, quod Servorum Dei sanctitas assiduò subministrat: nam cum hoc veluti ingenitum mortalibus sit, ut exempla magis, quam documenta sequantur, mirum est, quantum alterum ex his in Ecclesia Domini proficiat. Idcirco Christus JESUS verus Dei, verusque hominis filius unum atque alterum pro duplicis suæ naturæ hypostasi ineffabiliter adimplevit. Hinc illius verba, si quando doctrinam loqueretur, doctrina mea non est mea, sed ejus, qui misit me Patris: & hæc alia si quando agenda proponeret, exemplum dedi vobis, ut quemadmodum feci vobis, ita, & vos faciatis.

§. 1. Quæ cum ita se habeant, antecessores nostri Spiritu Sancto instructi laudabilem in Ecclesia morem inducere, nempe in excelso loco sanctitatem construendi, ut veluti lumen illius lucis Vicarium, quæ de se dixit: Ego sum lux mundi, & qui sequitur me non ambulat in tenebris, non sub medio absconditum, sed in candelabro elatum luceat coram hominibus, eosdemque à veneratione ad imitationem via strata ad Cœlestis, & trium-

Sancti habentur veluti lumen mundi.

phantis Hierosolymæ nunquam interituras delicias dirigat, inferatque. Et sanè viros de Christiana Republica, morum sanctimonia, & fidei prædicatione benemeritos, debitis hoc est divinis honoribus non prosequi, quicquid sibi velit impietas indecorum, ac justitiæ absconum haberetur.

§. 2. Nos igitur his de causis veterem Romanorum Pontificum consuetudinem secuti, post fusas ad Deum preces, auditasque Venerabilium fratrum nostrorum sententias inter nomina Catholicæ Ecclesiæ veneranda Franciscum de Sales Episcopum Genevensis doctrina celebrem, sanctitate admirabilem, ætati que huic nostræ contra hæreses medicamen, præsidiumque referre Numine inspirante decrevimus.

§. 3. Natus est Franciscus duodecimo Kal. Sept. Anno reparatæ salutis sexagesimo septimo supra millesimum, ac quingentesimum, ablutusque sacro Baptismatis fonte in Oppido Salesiano Ducatus Sabaudie Geneven. Diocesis. suæ Domus hæreditario ab ipsis incunabilis nobilitate conspicuis pietatem hausit, infantiamque non more solito inter crepundia, sed agente pietatis spiritu inter Altariola, quæ sibi ipse adnaverat suæ præludens sanctitati angelicæ exegit; tantumque charitatis erga pauperes concepit, ut nisi aliquid illis erogaret, in lachrymas se effunderet. Ab infantia ad pueritiam per pietatis simul, ac sapientiæ gradus evasit, orationi vacabat inter studia literarum; non fora, sed templa solitus invisere, & effugiens commercia improbitatis, non nisi semina probitatis, vel excipiebat, vel ferebat. Inde sacro Chrismate roboratus ad altiora tum virtutis, tum doctrinæ ornamenta complectenda se contulit, ut opportunus, atque utilis divinæ gratiæ instrumentum fieret. Sortitus enim animam bonam eandem optimam reddidit accurato studio, tum literarum, tum morum. Humanioribus literis in Collegio Annessien. perceptis Philosophiæ, Theologiæque arcana in Academia Parisiensis, didicit, non sine ingenti virtutum, ac sanctimonie profectu; nam simul frequentabat Sodalitatem Deiparæ addictam in Gymnasio Societatis JESU, ibique non solum octavo quoque die sacra Mensa animam reficiebat, sed omnia pietatis exercitamenta exhibebat, præsertim ea, quæ ad cultum ejusdem Deiparæ pertinebant, adeo ut ante ejus simulacrum, quod in aede Sanctæ Mariæ Græcorum colitur, supplex votum perenne virginitatis nuncupaverit. Hoc voto veluti pharmaco salutari roboratus, ad Jurisprudentiam capeffendam accessit Patavium, ubi non unam sensit voti opem elusis artibus nonnullorum condiscipulorum, qui per impudentiam illi obtulerant, impudicam mulierum illecebras quas & saliva in illarum faciem conjecit, & mente constanter repugnante, dejecit. Absoluto studiorum curriculo Romam se contulit, ut antiquæ ibi vigentis pietatis vestigia recognosceret, atque novis moribus exprimeret, & nactus par suæ religioni, ac fidei theatrum, traxit è Cælo incredibilem spiritum ad perficiendam omni ex parte molem sanctitatis ab infantia inchoatam, & in juventutis æstu, non modo conservatam, sed auctam.

§. 4. Igitur sui, & mundi victor in patriam migravit, ut fructus legeret literarii laboris: nec spem fessellit, aut suam, aut Civium: certè Granerius id temporis Episcopus Genevensis, eo conspecto, illico præsentit messiem, quam ejus adventus afferebat, exclamavitque divinus non sine gaudio habere se jam successorem suum. Statim ei patuit liber campus, amplissimusque ad animas excolendas, quò spontè ferebantur, quamvis enim ut Parenti obsequeretur, Advocatorum supremorum partes susceperat, mox ubi sensit se ad nuptias per votum abdicatas vocari, abiecit Senatoriam togam, & Sacerdotio per omnes sacri ordinis gradus initiatus, majoris Ecclesiæ præpositus Annes-

Franciscus de Sales inter Sanctos refertur.

Ejus infantia describitur.

Pueritia insignis.

Votum Virginitatis emisit.

Sacerdotio insignitur.